

[Indenrigsministeren.]

komme med Udtalelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang der kan træffes Foranstaltninger, som kan bidrage til, at den civile Befolkning kan undgaa Følgerne af Angreb med kemiske Krigsmidler, Brandbomber, Sprængbomber o. lign., samt at undersøge Mulighederne for at formindske Gasfaren i det daglige Liv. Kommissionen nedsattes den 2. November 1933, og den afgav den 6. April 1935 en enstemmig Betænkning vedrørende den første Del af Op-gaven. Eksemplarer af denne Betænkning er omdelt til Tingets Medlemmer, og jeg kan angaaende alle Enkeltheder vedrørende Spørgsmaal, der knytter sig til det Lovforslag, jeg her skal fremsætte, meget anbefale ærede Medlemmer at læse denne Betænkning.

Det er rimeligt, at der i denne Betænkning bl. a. er gjort Rede for, hvorledes Spørgsmaalet om Muligheden af krigsmæssige Angreb paa den civile Befolkning forholder sig til de gældende folkeretlige Regler, og det anføres i Kommissionens Betænkning, at de ved folkeretlige Regler og Vedtagelser foretagne Begrænsninger med Hensyn til Anvendelsen af *kemiske* Krigsmidler har et saadant Omfang, at det vilde være stridende mod disse Regler, om Danmark blev Genstand for Angreb med saadanne Krigsmidler, og at der intetsteds hidtil har foreligget Eksempler paa, at der er rettet Giftgasangreb paa den civile Befolkning. Ligeledes nævnes det i Betænkningen, at det i Henhold til de folkeretlige Regler er ubetinget forbudt at rette Fjendtligheder i det hele taget direkte mod den civile Befolkning. Dernæst anføres det, at naar der alligevel i adskillige Lande er truffet Foranstaltninger til Beskyttelse af den civile Befolkning mod Luftangreb, da er disse Foranstaltninger truffet ud fra den Anskuelse, der ofte er udtrykt, at de paa-gældende folkeretlige Bestemmelser i paa-kommende Tilfælde vil vise sig lidet effektive, hvortil kommer, at Bombardement og Beskydning af militære Anlæg er tilladt, hvilket rummer en særlig Fare for den civile Befolkning i Byer, hvor saadanne militære Anlæg findes.

Hvad angaar Betænkningens Indhold i øvrigt, kan man vel efter en Gennemlæsning sige, at med Hensyn til Faren for Angreb med kemiske Krigsmidler, Brandbomber, Sprængbomber o. lign. anses det sikreste Værn herimod og det, der i højest Grad er egnet til at afvende en saadan Fare, at være en spredt Bebyggelse, og at om-

vendt den tætte Bebyggelse, Ophobningen af Mennesker i Storbyer, i paa-kommende Tilfælde skaber den største Fare. Heraf følger, at for Danmarks Vedkommende samler de herhenhørende Spørgsmaal sig i første Række om Hovedstaden og maaske enkelte andre større Byer. Kommissionen henstiller derfor, at man ikke tøver med at iværksætte Foranstaltninger af byplanmæssig Karakter, som ogsaa af andre Grunde kan være ønskelige.

Efter en saglig Gennemgang af alle foreliggende Problemer anviser Kommissionen saa de Fremgangsmaader, som maa tilraades, dersom man beslutter sig til at søge Foranstaltninger gennemført paa det heromhandlede Felt.

Forinden udtaler Kommissionen sig imidlertid om visse Foranstaltninger, som den *ikke* kan tilraade iværksat. Saaledes udtaler Kommissionen i Enighed, at den fraaraader Tanken om at forsyne den almindelige Civilbefolkning med Gasmasker, idet Kommissionen siger, at rent bortset fra den med Anskaffelsen forbundne betydelige Bekostning maa Tanken fraaades, allerede fordi den Træning og tekniske Forstaaelse, som er nødvendige Forudsætninger for, at Masken med Nytte kan bruges, ikke er til Stede og ej heller kan tilvejebringes; dette Middel vilde altsaa i Stedet for at blive et virksomt Værn for Befolkningen kun skabe en falsk Tryghedsfølelse.

Endvidere udtaler Kommissionen, at den ikke kan tilraade Paabud om Indretning af særlige Beskyttelsesrum, idet det siges, at for eksisterende Ejendommers Vedkommende vilde det utvivlsomt som Regel praktisk taget ikke være gørligt at naa til en blot nogenlunde tilfredsstillende Løsning. Heller ikke kan Kommissionen tilraade, at der udstedes Paabud f. Eks. i Retning af Anvendelse af brandsikker Etageadskillelse i større Omfang, men Kommissionen tilraader visse bygningstekniske Foranstaltninger ved fremtidigt Byggeri, nemlig med Henblik paa Anvendelsen af brandsikker Etageadskillelse mellem Tagetagen og den underliggende Etage i høj Bebyggelse. Det Spørgsmaal, der her er rejst, er nu gjort til Genstand for nærmere sagkyndig Undersøgelse af Indenrigsministeriet. Men ud fra Kommissionens almindelige Opfattelse af Bebyggelsestæthedens særlige Betydning er det rimeligt, at den heneder Opmærksomheden paa, hvorledes det i paa-kommende Tilfælde vil være i høj Grad ønskeligt, at der i størst muligt Omfang sker en Udtynding af Befolkningen,